

तवगमनं रुचिंतनानुमोदितं मेमया तेत्वयाचतन्नकृतं ॥ ५ ॥ ६ ॥ अपयात् अपयात् पलायितः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ संधिक्षंयुक्तं मन्ये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ममा
 गमनं मेन रुचिंततव तत्र कृतं चते ॥ ततः प्राप्तं त्वया वीरग्रहणं शत्रुभिर्बलात् ॥ ५ ॥ मोक्षितश्चासि धर्मज्ञैः पांडवैर्न चलज्जसे ॥ प्रत्यक्षं तव गांधारे ससैन्यस्य वि
 शांपते ॥ ६ ॥ सूतपुत्रोऽपयाद्वीतो गंधर्वाणां तदारणात् ॥ क्रोशतस्तव राजेंद्र ससैन्यस्य नृपात्मज ॥ ७ ॥ दृष्टस्ते विक्रमश्चैव पांडवानां महात्मनां ॥ कर्णस्य
 च महाबाहो सतपुत्रस्य दुर्मतेः ॥ ८ ॥ नचापि पादभाक्कर्णः पांडवानां नृपोत्तम ॥ धनुर्वेदे च शौर्ये च धर्मवाधर्मवत्सल ॥ ९ ॥ तस्मादहं क्षमं मन्ये पांडवैस्ते महात्म
 भिः ॥ संधिं संधिविदां श्रेष्ठकुलस्यास्य विवद्वये ॥ १० ॥ एवमुक्तश्च भीष्मेण धार्तराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ प्रहस्य सहसाराजं न्विप्रतस्थे ससौ बलः ॥ ११ ॥ तंतुप्रस्थितमा
 ज्ञाय कर्णदुःशासनादयः ॥ अनुजग्ममहेष्वासा धार्तराष्ट्रं महाबलं ॥ १२ ॥ तांस्तु संप्रस्थितान् दृष्ट्वा भीष्मः कुरुपितामहः ॥ लज्जया व्रीडितो राजन जगमस्व निवे
 शनं ॥ १३ ॥ गते भीष्मे महाराज धार्तराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ पुनरागम्य तं देशममंत्रय तमंत्रिभिः ॥ १४ ॥ किमस्माकं भवेच्छ्रेयः किं कार्यमवशिष्यते ॥ कथंचसु कुरु
 तंतत्स्यान्मंत्रयामोद्यद्वितं ॥ १५ ॥ कर्ण उवाच दुर्योधन निबोधेदं यत्त्वां वक्ष्यामि कौरव ॥ भीष्मोस्मान्निदति सदा पांडवांश्च प्रशंसति ॥ १६ ॥ त्वद्व
 षाच्च महाबाहो ममापि द्वेषु मर्हति ॥ विगर्हते च मां नित्यं त्वत्समीपे नरेश्वर ॥ १७ ॥ सोऽहं भीष्मवचस्तदैनं दृष्ट्वा मीह भारत ॥ त्वत्समक्षयदुक्तं च भीष्मेणामित्रक
 र्षण ॥ १८ ॥ पांडवानां यशो राजंस्तव निदां च भारत ॥ अनुजानीहि माराज नृसभृत्य बलवान् ॥ १९ ॥ जेष्यामि पृथिवीं राजन्स शैलवनकाननां ॥ जिता च
 पांडवैर्भीमिश्च तुर्भिर्बलशालिभिः ॥ २० ॥ तामहं ते विजेष्यामि एक एव न संशयः ॥ संपश्यतु सुदुर्बुद्धिर्भीष्मः कुरुकुलाधमः ॥ २१ ॥ अनिघं निदते यो हि अत्र
 शंस्यं प्रशंसति ॥ स पश्यतु बलं मेघ आत्मानं तु विगर्हतु ॥ २२ ॥ अनुजानीहि माराज नृधुवो हि विजयस्तव ॥ प्रतिजानामि ते सत्यं राजन्नायुधमालभे ॥ २३ ॥
 तच्छ्रुत्वा तु वचो राजन्कणस्य भरतर्षभ ॥ प्रीत्या परमया युक्तः कर्णमाहनराधिपः ॥ २४ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यस्य मे त्वं महाबलः ॥ हितेषु वर्तसे नित्यं सफलं
 जन्म चाद्यमे ॥ २५ ॥ यदा च मन्यसे वीरसर्वशत्रुनिवर्हणं ॥ तदा निर्गच्छ भद्रं त्रेह्यनुशाधि च मामिति ॥ २६ ॥ एवमुक्तस्तदा कर्णो धार्तराष्ट्रेण धीमता ॥ सर्वमा
 ज्ञापयामास प्रायात्रिकमरिंदम ॥ २७ ॥ प्रययौ च महेश्वा सो नक्षत्रेशु भदैवते ॥ शुभेति थौ मुहूर्ते च पूज्यमानो द्विजातिभिः ॥ २८ ॥

विमामपि ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रायात्रिकं प्रयातुराज्ञोऽपेक्षितं शकटापणवीथ्यादि ॥ २७ ॥ २८ ॥